

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

opnaa en saadan Tilslutning derfor kan udkræve meget lang Tid og volde store Vanskeligheder. Da Saneringslaan selvsagt snarere gavner end skader Efterpanthaverens Stilling, idet de lettere kan faa deres Tilgodehavende med det billigere Saneringslaan foran deres eget i Stedet for det tidligere Laan, gøres der ikke paa nogen Maade nogen Uret over for den paagældende Kreditor ved den nævnte Ændring, hvorimod den vil lette Arbejdet meget betydeligt for Administrationen. For øvrigt findes der i den Lov om de samme Forhold, som gælder for de sønderjyske Landsdele, i Forvejen en Bestemmelse om, at man ikke behøver at høre disse Efterpanthavere. Ogsaa paa dette Punkt søger man altsaa at bringe Overensstemmelse til Veje mellem de forskellige Love, som tilsigter det samme — den paagældende Lov for de sønderjyske Landsdele er Loven om Lempelser for visse Laan til sønderjyske Landbrugere, Haandværkere, handlende og Fiskere m. fl.

§ 6 ændrer Bestemmelsen i Loven om, at ingen Landmand kan faa Saneringslaan, hvis han har overtaget sin Ejendom efter 1. Januar 1933. Denne Bestemmelse ændres derhen, at Laan kan faas, hvis vedkommende har overtaget sin Ejendom inden 1. Oktober 1935. Det har under Arbejdet vist sig, at man i en Række Tilfælde har maattet nægte Landmænd Laan, fordi de har overtaget deres Ejendomme efter 1. Januar 1933, skønt man i og for sig fra alle Sider har anset det for berettiget, at de fik disse Laan. Derfor foreslaas nu Tidspunktet ændret til 1. Oktober 1935, det vil sige det Tidspunkt, da det første Lovforslag angaaende disse Forhold blev fremsat. Derimod vilde det være urimeligt at gaa længere frem, for saa kunde det tænkes, at de Mennesker, som opnaaede det, maaske havde betalt en højere Pris for Ejendommen for at kunne nyde Fordel af den Statshjælp, der her gives. Derfor tror jeg, det vil være rigtigt, at man fastholder netop det her foreslaaede Tidspunkt.

I § 7 foreslaas der en Ændring, gaaende ud paa at gøre det fuldkommen klart og ligetil, at Statshusmænd med konjunkturbestemt Rentebetaling ogsaa kan faa Saneringslaan til andre Laan end Statslaanene. Der kan jo godt være nogle Statshusmænd, som

har konjunkturbestemt Rente, men som kan have Privatgæld derudover, og det er kun rimeligt, at de lige saa vel som andre kan faa Saneringslaan, naar de i øvrigt er berettigede dertil. Det er ikke saa klart udtrykt i den gældende Lov, og derfor foreslaas denne Ændring, der paa dette Punkt stiller dem lige med andre Landmænd.

Det er de vigtigste Ændringer, der foreslaas til den gældende Ordning om Saneringslaan. Andet Afsnit indeholder, som jeg allerede har nævnt, et Forslag om Rentetilskud, og dette Forslag er delvis af samme Karakter som det, der blev fremsat i forrige Rigsdagssamling. Det er dog lidt ændret, og jeg skal derfor først og fremmest omtale de Punkter, paa hvilke det afviger fra det i Fjor foreslaaede.

Efter § 14 i den gældende Lov om Saneringslaan foreslaas indføjet en Række nye Paragraffer. Den første af disse, § 15, gaar ud paa, at Landmænd med Ejendomme paa indtil 30 000 Kr.s Grundværdi kan faa et Rentetilskud, naar de har en Gæld paa mindst 85 pCt. af Ejendommens Panteværdi, og Rentetilskuddet kan i saa Tælfælde gives af et Gældsbeløb med Sikkerhed i Ejendommen efter 85 pCt., men ikke udover 110 pCt. af Panteværdien. Naar Grænsen foreslaas sat ved Ejendomme paa 30 000 Kr.s Grundværdi, er det med Henblik paa, hvad jeg nævnte før, at de større Landmænd som kornselgende har Fordel af de nuværende Forhold, som den øvrige Del af Landbruget har Tab af. Naar man sætter Grænsen saa højt som ved 30 000 Kr., vil jeg antage, at man i hvert Fald medtager alle de Landmænd, for hvem Vilkaarene i Aar er særlig vanskelige. Der er fastsat et Minimumsbeløb paa 20 Kr., saa at man slipper for det urimelige i at skulle udbetale rent minimale Beløb, og et Maksimumsbeløb paa 300 Kr. I Modsætning til i Fjor foreslaas det, at Andragender om at faa Del i dette Rentetilskud skal indsendes til Kommunalraadene, der jo har de fornødne Formue- og Indtægtsopgivelser fra de paagældende, og det er da Kommunalraadene, som skal afgøre, om de paagældende er berettigede til at faa Rentetilskud. Kommunalraadets Afgørelse kan dog inden 8 Dage indankes for Ministeren for Landbrug og Fiskeri.

For Adgangen til at opnaa Rentetilskud